

[Kaj Andresen.]

for fremtidens lærere og for den fremtidige folkeskole. Den giver de nye hold af unge læreraspiranter mulighed for en læreruddannelse, som gør dem bedre rustede til arbejdet blandt børnene, ikke mindst med den vægt, der lægges på selve uddannelsen til at være lærer og opdrager, nemlig på praktisk skolegerning og pædagogik. Den giver seminarierne mulighed for den fornyelse i undervisningen, der allerede er påbegyndt med forsøgsundervisningen, men hvis vilkår nu bedres ved den delvise eksamensfrihed. Sidst, men ikke mindst, tror jeg, at der gennem denne lovgivning skabes mulighed for, at samfundet får en lærerstand, der står vel rustet til at løse opdragelses- og undervisningsopgaverne i den danske folkeskole, også selvom denne skole i fremtiden vil stille større krav til sine medarbejdere, end den gør i dag.

Marius Buhl: Jeg kan i det store og hele slutte mig til den ærede ordførers udførlige beretning om udvalgsarbejdet. Jeg skal blot føje et par ord til om et par af de væsentligste ændringer. En af disse ændringer består i, at forberedelsestiden er blevet betydeligt formindsket. I det oprindelige forslag opererede man med 2 år, medens forberedelsestiden nu på de anerkendte optagelseskursus kun må vare 1 $\frac{1}{4}$ år. Denne bestemmelse er efter min opfattelse ret værdifuld, da læreruddannelsen derved bliver forkortet.

Endvidere anser jeg det for meget værdifuldt, at man har fastholdt optagelsesbetingelserne for visse fag som f. eks. matematik og fysik. Dette er nødvendigt, idet man ellers ikke kan tilrettelægge en rimelig undervisning, som kan føre til de ønskede resultater. Seminarierne har i mange år ønsket at få indført bestemte optagelsesbetingelser for de pågældende fag.

Visse andre bestemmelser har man strøget, uden at seminarieundervisningen derved kommer til at lide skade, og alt i alt har man altså fået forberedelsestiden indskrænket til 1 $\frac{1}{4}$ år.

Den ærede ordfører har allerede omtalt ændringerne vedrørende den endelige eksamen. Ved første behandling udtalte jeg, at jeg ikke kunne svinge mig op til så store højder, når talen var om at holde eksamen eller ej i nogle af fagene. Udvalget

er nået dertil, at der skal holdes eksamen i en del af fagene, hvor dette ikke vil skade den åndelige påvirkning, som eleverne skulle modtage ved undervisningen i disse fag, det gælder f. eks. geografi, naturhistorie og flere andre fag. Derimod har man været i tvivl om, hvorvidt der skulle afholdes eksamen i de såkaldte humanistiske fag. Personlig mener jeg, at det udbytte, eleverne kan få, afhænger af den lærer, som har med undervisningen i det pågældende fag at gøre, og ikke så meget af, om de eventuelt skal op til eksamen i faget. Jeg er derfor også gået med til den bestemmelse, at der ikke skal holdes eksamen i disse fag.

Jeg kan anbefale mit parti at stemme for ændringsforslagene nr. 2—43. Derimod tilråder jeg, at man stemmer mod ændringsforslag nr. 1, som går ud på at indskrænke småbørnslærerindernes arbejdsområde, som det var udvidet efter det oprindelige forslag. Herefter var deres arbejdsområde nemlig blevet udvidet til også at omfatte 4. klasse på landet og de yngste årgange i byskolen. Jeg holder fast på, at småbørnslærerinderne må have lov til at undervise her. Det er rigtigt, at lærerne skal have den bedst mulige uddannelse, men jeg mener også, at småbørnslærerindernes uddannelse netop er den bedst mulige, når det gælder undervisning af småbørn. Jeg mener derfor, det er urimeligt at formene disse lærerinder adgang til byskolerne; hvis man kan bruge dem på landet, hvorfor skulle man så ikke kunne bruge dem i byerne? Noget andet er, at det måske i praksis vil vise sig, at de ikke ret ofte bliver ansat i byerne, men det er de ansættende myndigheders sag.

Jeg tilråder altså, at man stemmer imod ændringsforslag nr. 1 og stemmer for ændringsforslagene nr. 2—43, og iøvrigt skal jeg anbefale hele lovforslaget til vedtagelse.

Hvidberg: Den ærede ordfører omtalte de stærke modsætninger, der oprindeligt havde gjort sig gældende i udvalget, navnlig hvad angår uddannelsens afslutning. Det kan ikke nægtes, at der var forskellige synsmåder; navnlig to interesser stod overfor hinanden. Fra den ene side ønskede man at sikre de værdier, som en friere arbejdsform for seminariet kunne give, en undervisning, der afstedkom større selvaktivitet hos eleverne. Fra den anden side ønskede man